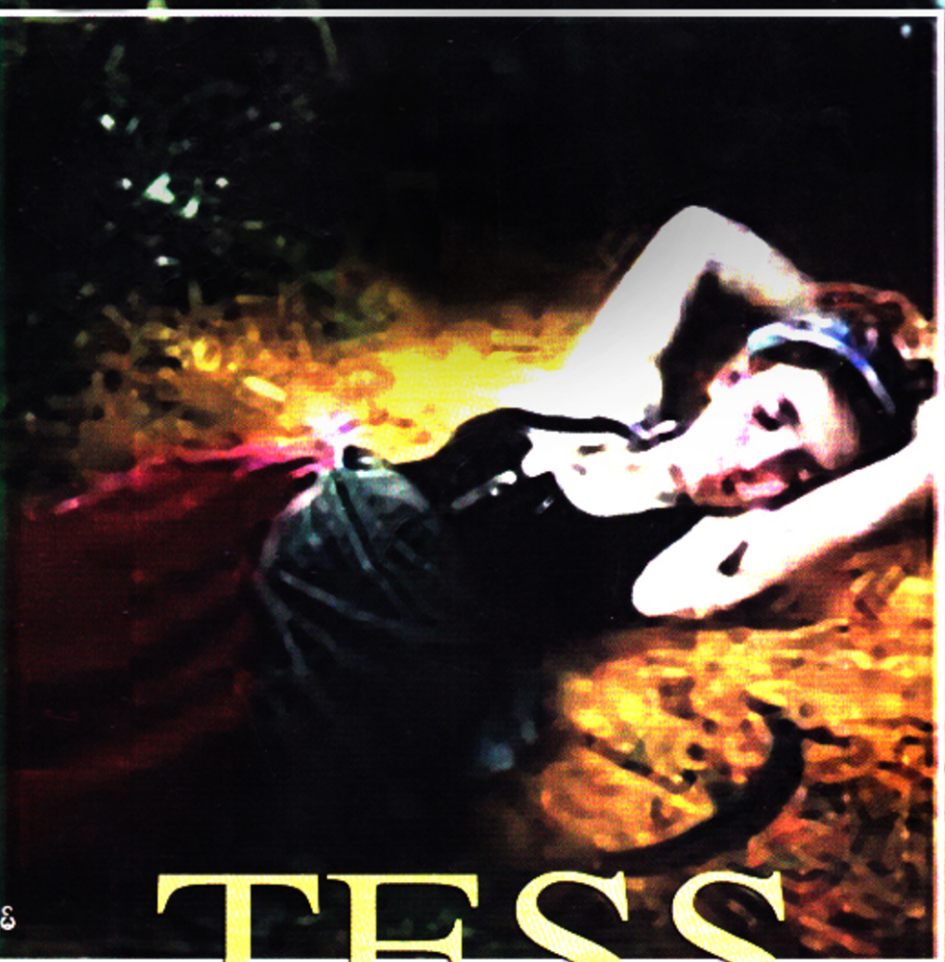

တက်ကီ

မောင်ထွန်းသူ

ဒုတိယအကြိမ်

TESS

of the D'Urbervilles
THOMAS HARDY

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

(၁)

ကျွန်တော်နှင့် တက်စံတို့ ဆုံမိခဲ့ကြသည် မှာ လွန်ခဲ့သော အနှစ်လေး ဆယ်ခန့်က ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုစဉ်က ကျွန်တော် သူ့ကို တက်စံမှန်း မသိခဲ့ပါ။ မသိခဲ့ခြင်းမှာ လည်း အကြောင်းရှိပါသည်။ ကျွန်တော် သူ့ကို တွေ့ခဲ့စဉ်က အင်္ဂလိပ် တောသူမလေး တက်စံ အဖြစ်ဖြင့် တွေ့ခဲ့ရခြင်း မဟုတ်။ အလွန်သနားစရာကောင်းသည့် မြန်မာတောသူမလေး ပန်း သာမစာဥ အသွင်ဖြင့် တွေ့ခဲ့ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

တကယ်တော့ ပန်းသာမစာဥသည် ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်းက အင်္ဂလိပ်တောသူမလေး တက်စံကို ကြည့်၍ ဖန်တီးထားခဲ့သည့် မြန်မာတောသူမလေး ဖြစ်သည်။ ။ ဤတောသူမလေးကြောင့် ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်း၏ ပန်းသာမစာဥ ဝတ္ထုကြီးသည် မြန်မာ့စာပေလောကတွင် သမိုင်းမှတ်တိုင် တစ်တိုင်ထူနိုင်ခဲ့၏။ ယနေ့ထက်တိုင်လည်း စာဖတ်သူများ မမေ့နိုင်လောက်အောင် စွဲလမ်းနေကြရသည့် ဝတ္ထုကြီးအဖြစ် ထင်ရှားနေဆဲဖြစ်သည်။ ။

ပန်းသာမစာဥကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမဖြစ်မီ ၁၉၃၆ ခုနှစ်က နဂါးနီ စာအုပ်တိုက်မှ ပထမဆုံးအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။ ထိုစဉ်ကတည်းက ပန်းသာမစာဥသည် စာဖတ်သူများ ၏ နှုတ်ဖျားတွင် ရေပန်းစားကာ တသသ ဖြစ်ခဲ့ကြရ၏။ ထို့နောက် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ပြည်သူ့အ

လင်းစာပေတိုက်မှ ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။ ထိုအချိန်တွင် ပန်းသာမစာဥကို ပညာရေးဌာနမှ အထက်တန်း ကျောင်းသုံးစာအုပ်အဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့လေပြီ။ ဤသို့ဖြင့် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် တတိယအကြိမ် ရိုက်နှိပ်ခဲ့ရပြန်သည်။ ။ ထို့နောက် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ပုဂံစာအုပ်တိုက်မှ စတုတ္ထအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ဖိုးရာဇာစာပေတိုက်မှ ပဉ္စမအကြိမ် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြန်၏။ သို့ဖြင့်ရာ မြန်မာစာပေလောကတွင် ပန်းသာမစာဥ၏ အရှိန်အဝါ မည်မျှအထိ ကြီးမားခဲ့သည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်လောက်ပါသည်။ ။

အမှန်တော့ ပန်းသာမစာဥသည် Tess of the D,Urbervilles အမည်ရှိ အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုကြီးကို ဆရာကြီးသခင်ဘသောင်းက မြန်မာပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ဤဝတ္ထုအမည်ကို ဒူးဘားဗီးလီးအနွယ်ဝင် မြို့စားမင်းသမီးလေးတက်စ် ဟု ဆိုလျှင် ရမည်ထင်ပါသည်။ ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤဝတ္ထုကြီးသည် အလွန်ချစ်စရာ၊ သနားစရာကောင်းသော၊ အလွန်ရိုးသားဖြူစင်ပြီး အပြစ်ကင်းစင်သော၊ လောကကြီးအကြောင်းကို ဘာမှမသိနားမလည်ရှာသေးသော တက်စ် အမည်ရှိ အပျိုစင် တောသူမလေးတစ်ဦး၏ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသည့် အဖြစ်နှင့် လောကဓံလှိုင်းလေကြားတွင် ဒုက္ခသုက္ခမျိုးစုံနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပုံများကို ရင်နင့်စဖွယ်ဖြစ်အောင် ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ ။ စတင်ထုတ်ဝေသည့် ၁၈၉၁ ခုနှစ်မှ စ၍ ယနေ့အချိန်အထိ ကမ္ဘာ့စာပေလောကတွင် ရသအမြောက်ဆုံးဟု သတ်မှတ်ထားသော ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုရှည်ကြီးတစ်ပုဒ် ဖြစ်လေသည်။ ။

(၂)

တက်စ်ကို မွေးဖွားခဲ့သူမှာ ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး

သောမတ်စ်ဟာဒီ ဖြစ်သည်။ သောမတ်စ်ဟာဒီကို ၁၈၄၀ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂ ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ အနောက်ပိုင်းဒေသရှိ ဒေါ်ဆက်ရှိုင်း ယားနယ်မြေအတွင်းမှ ဒေါ်ချက်စတာမြို့အနီးတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ အသက် ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်တွင် ဒေါ်ချက်စတာမြို့ပေါ်ရှိ ဗိသုကာဆရာတစ်ဦးထံ၌ လက်ထောက်ဗိသုကာ တစ်ဦးအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ လက်ထောက် ဗိသုကာတစ်ဦးဘဝဖြင့် ရခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံများကို သူ့အစောပိုင်းကာလများ အတွင်းက ရေးခဲ့သည့် ဝတ္ထုများ ထဲတွင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖော်ပြခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် A Pair of Blue Eyes အမည်ရှိ ဝတ္ထုထဲမှ ဇာတ်ကောင် စတီဗင်စမစ်သ်သည် သူနှင့် အလွန်တူသည် ဟု ဆိုကြလေသည်။

ဗိသုကာပညာဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့ရသော သောမတ်စ်ဟာဒီသည် သူဝါသနာပါသည့် စာပေအလုပ်ကို လုံးဝ ပစ်ပယ်ခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့ပေ။ အထူးသဖြင့် ကဗျာရေးစပ်ခြင်းအလုပ်ကို အားလပ်ချိန်ရတိုင်းပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ၁၈၆၇ ခုနှစ်တွင် သူ၏ ပထမဆုံးဝတ္ထုဖြစ်သော The Poor Man and the Kady ကို ရေးသားပြီးစီးခဲ့၏။ သို့သော်လည်း ထိုဝတ္ထုကို သူမထုတ်ဖြစ်ခဲ့ချေ။ စာမူဘဝနှင့် ပင် ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့လေသည်။ ၁၈၇၁ ခုနှစ်တွင် မူ သူ၏ ဒုတိယအကြိမ် ကြိုးပမ်းမှုဖြစ်သော Desperate Remedies အမည်ရှိ ဝတ္ထုကို ထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့၏။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် လည်း သူသည် အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပြန်၏။ သို့သော်လည်း စာရေးဆရာအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုရလျှင် အောင်မြင်မှုရလိမ့်မည် ဟူသော ယုံကြည်မှုကား သူ့ခေါင်းထဲတွင် ဝင်ရောက်စွဲမြဲသွားခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် သောမတ်စ်ဟာဒီသည် ၁၈၇၄ ခုနှစ်တွင် ဗိသုကာအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ပြီး စာရေးခြင်းအလုပ်အပေါ်တွင် သူ့ဘဝကိုမြှုပ်နှံခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှ စ၍ သူ မကွယ်လွန်မီ အချိန်အထိ

ဝတ္ထုပေါင်း ဆယ့်လေးပုဒ်မျှ ရေးသားခဲ့သည် ။ သူ၏ ဝတ္ထုရှည်ကြီး ဆယ့်လေးပုဒ်တွင် အောက်ဖော်ပြပါ ခြောက်အုပ်သည် အကောင်းဆုံး ဝတ္ထုကြီးများ ဖြစ်သည် ဟု ကမ္ဘာ့စာပေလောကမှ ပညာရှင်များက သတ်မှတ်ထားခဲ့ကြလေသည် ။

1။ Far from the Madding Crowd 1874

2။ The Return of the Native* (ဆရာဗမိုးက အိမ်အပြန် ဟူသော အမည်ဖြင့် မြန်မာပြန်ပြီး) 1878

3။ The Mayor of Casterbridge** (ဆရာကြီး ဒဂုန်ရွှေမျှားက မြို့ဝန်မင်း၏ ဘဝခရီး ဟူသော အမည်ဖြင့် မြန်မာပြန်ပြီး) 1886

4။ The Woodlanders 1887

5။ Tess of the D'Urbervilles 1891

6။ Jude the Obscure 1895

ယင်းဝတ္ထုကြီး ခြောက်ပုဒ်အနက် တက်စ် ဝတ္ထုကို သောမတ်စ်ဟာဒီ၏ အကောင်းဆုံးလက်ရာ ဟု သတ်မှတ်မထားသော်လည်း လူသိအများဆုံးသော ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လူကြိုက်အများဆုံးနှင့် ရသအမြောက်ဆုံးသော ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ်ဟူ၍ လည်းကောင်း စာပေပညာရှင်များက အသိအမှတ်ပြုထားကြသည် ။ ယင်းကဲ့သို့ အသိအမှတ်ပြုထားခြင်းမှာ မိမိတွင် အပြစ်ကင်းစင်ပါလျက်နှင့် ကံကြမ္မာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုဒဏ်များကို ခံရသဖြင့် ဒုက္ခမျိုးစုံနှင့် ကြုံတွေ့ကာ အဖြစ်ဆိုးနှင့် ရင်ဆိုင်သွားရရှာသော မိန်းမပျိုကလေးတစ်ဦး၏ ကြေကွဲဖွယ်ရာဘဝကို စာဖတ်သူများ စိတ်နှလုံး ထိခိုက်အောင်၊ ရင်နင့်ကာ တသသဖြစ်နေအောင် ရေးခြယ်နိုင်သော စာရေးသူ၏

အစွမ်းထက်မြက်မှုကြောင့် ဖြစ်သည် ဟု ဝေဖန်သူများက ဆိုကြလေသည်။ ။

(၃)

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သောမတ်စ်ဟာဒီသည် အလွန်စာရေးနိုင်သော စာရေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်၏။ နှစ်စဉ် သို့မဟုတ် နှစ်နှစ်အတွင်း တစ်ကြိမ် ဝတ္ထုရှည်ကြီးတစ်ပုဒ် ထွက်လေ့ရှိသည် ။ စာပေပညာရှင်အများက သူ့အား ကမ္ဘာ့စာပေလောကတွင် အလွန်ထူးခြား၍ ထင်ရှားသော စာရေးဆရာတစ်ဦးအဖြစ် သာမက ဆယ့်ကိုးရာစုနှင့် နှစ်ဆယ်ရာစုခေတ် နှစ်ခေတ်၏ အမြင်နှစ်ရပ်ကို ဆက်သွယ် ပေါင်းစပ်ပေးခဲ့သော စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး အဖြစ်ပါ အသိအမှတ်ပြုထားကြသည် ။ ဟာဒီသည် အရေးအသားတွင် ဝိတိုရိယဘုရင်မခေတ်က ဟန်နှင့် ရှေးဆန်သလိုဖြစ်နေသော်လည်း အတွေးအခေါ်နှင့် အယူအဆဘက်တွင် နှစ်ဆယ်ရာစုခေတ်၏ အမြင်အတွေးနှင့် အယူအဆများကို လက်ခံထားသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေသည် ဟု ဆိုကြသည် ။

စာပေပညာရှင်အများက ဟာဒီကို အလွမ်းစာရေးဆရာကြီးဟု ခေါ်ကြသည် ။ ဝတ္ထုများ သည် အများအားဖြင့် သဘာဝကျသော စိတ်ထိခိုက်စရာ၊ ကြေကွဲစရာများ ဖြင့် ပြည့်လျှမ်းနေတတ်သည် ။ သူ့ဝတ္ထုများတွင် ပါဝင်နေသည့် ဇာတ်ကောင်များ သည် ကံကြမ္မာ၏ ပြုပြင်စေစားမှုကို မလွန်ဆန်နိုင်သည့် သဘောများ နှင့် ဖြစ်ရပ်များ ပါတတ်သည် ကများ ။ ထို့ကြောင့် လည်း ဝေဖန်သူများက သူ့အား ကံကြမ္မာကို အဓိကထားသည့် ကံဝါဒီသမားတစ်ဦးဟု သမုတ်ကြသည် ။ သူ့ဇာတ်ကောင်များ သည် ကံတရား၏ ပြုပြင်မှုတစ်ခုတည်းကိုသာ မလွန်ဆန်နိုင်သည် မဟုတ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဖိစီးပြုပြင်မှုဒဏ်များကိုလည်း

ကြို့ကြို့မခံနိုင်သည့် သဘောများ ရှိတတ်သည်။ သူသည် သူ့ဝတ္ထုများ တွင် ဇာတ်ကောင်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ အညမညဖြစ်မှုနှင့် မဖြစ်မှုများကို အမြဲတစေ ဆက်စပ်၍ ဖော်ပြလေ့ရှိ၏။ နောက်တစ်ချက်မှာ ဟာဒီ၏ ဇာတ်ကောင်များ လှုပ်ရှားသွားလာနေရသည့် ကမ္ဘာလောကတွင် သုခ ဟူ၍ မရှိ။ အမြဲတမ်းဆိုသလို ဒုက္ခများ ဖြင့်သာ ပြည့်နေသည်။ ဒုက္ခဆင်းရဲသည် သူ့ဇာတ်ကောင်များအား အမြဲတစေ စောင့်ကြိုနေသည့် နှယ်ရှိသည်။ ဤအချက်မှာ လည်း ဟာဒီဝတ္ထုကြီးများ ၏ ထူးခြားမှုတစ်ရပ် ဖြစ်သည် ဟု ဝေဖန်သူများက ဆိုကြလေသည်။

သို့သော်လည်း သောမတ်စ်ဟာဒီသည် သူ့ဝတ္ထုများ တွင် သူ နေထိုင်ရာ ဒေသအတွင်းရှိ သူ ကောင်းစွာသိသော လူများ ၏ အကြောင်းကိုသာ ရေးလေ့ရှိသည်။ သူကောင်းစွာသိသော နေရာဌာနများ အကြောင်းကိုသာလျှင် ရေးလေ့ရှိသည်။ ဥပမာအားဖြင့် တက်စ်ဝတ္ထုတွင် တက်စ်၏ မွေးရပ်ဇာတိ မားလော့ရှိသည် ဟာဒီနေထိုင်ရာ အက်ဂ်ဒွန်းဟိသ်နယ်မြေအတွင်းမှ မန်ဟူးလ်အမည်ရှိ ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်သည်။ တက်စ် လှုပ်ရှားသွားလာ နေထိုင်ခဲ့ရာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှ နေရာဟူသမျှမှာ လည်း အက်ဂ်ဒွန်းဟိသ် နယ်မြေအတွင်းမှ နေရာများ ချည်းဖြစ်သည်။ ဤတစ်ချက်မှာ လည်း သောမတ်စ်ဟာဒီ၏ ထူးခြားမှုတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည် ဟု ဆိုကြသည်။ ဤထူးခြားချက်ကြောင့် ပင် ဟာဒီ၏ ဇာတ်ကောင်များ နှင့် အရပ်ဒေသများ သည် အလွန်ပီပြင်ပြီး အသက်ဝင်ခြင်းဖြစ်သည် ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သောမတ်စ်ဟာဒီ နောက်ဆုံးရေးခဲ့သော ဝတ္ထုကြီးနှစ်ပုဒ်မှာ Tess of the D'Urbervilles (1891) နှင့် Jude the Obscure (1895) ဖြစ်သည်။ ထိုဝတ္ထုကြီးနှစ်ပုဒ်သည် ပြင်းထန်သော ဝေဖန်မှုများ နှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏။ ဝေဖန်ခဲ့ကြခြင်းမှာ လည်း သူ၏ ကံကြမ္မာဝါဒကြောင့် မဟုတ်။ ထိုခေတ်

က တည်ရှိနေသော လူမှုရေးနှင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် အယူအဆများကို သရော်ရှုတ်ချခြင်းကြောင့် လည်း မဟုတ်။ အချစ်ရေးရာ ကိစ္စများ တွင် ရဲရင့်ပွင့်လင်းသော တင်ပြမှုများကြောင့် ဖြစ်သည် ဟု ဆိုကြသည် ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုဝေဖန်ပြစ်တင်မှုများကို စိတ်ပျက်သွားသော သောမတ်စ်ဟာဒီသည် ဝတ္ထုရေးသည့် အလုပ်ကို လုံးဝ စွန့်လွှတ်လိုက်သည် ။ သူ ယခင်က ရေးထားခဲ့သော ကဗျာများကို ပြန်လည်တည်းဖြတ်သုတ်သင်ခြင်း၊ အသစ်ထပ်မံ ရေးသားခြင်း၊ ထုတ်ဝေခြင်း၊ ရံဖန်ရံခါတွင် ဝတ္ထုတိုများ ရေးသားခြင်း စသည့် အလုပ်များ ဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့သည် ။ ထို့နောက် အသက် ရှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ် ၁၉၂၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် သူ့ကိုမွေးဖွားခဲ့ရာ ဒေါ်ချက်စတာမြို့ အနီးရှိ မက်ဂိတ်အရပ်၌ ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ခဲ့လေသည် ။

(၄)

ယခုဆိုလျှင် စာရေးဆရာကြီး သောမတ်စ်ဟာဒီ ကွယ်လွန်ခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ့်ခြောက်နှစ်နီးပါး ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည် ။ သူ၏ တက်စ်ကို စတင်ထုတ်ဝေခဲ့သည့် ၁၈၉၁ ခုနှစ်မှ စ၍ ရေတွက်ပါမူ နှစ်ပေါင်း ကိုးဆယ့်သုံးနှစ်နီးပါးမျှ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပါ၏။ ဆရာကြီး သခင်ဘသောင်း၏ ပန်းသာမစာဥ ထွက်ခဲ့သည် မှာ ပင်လျှင် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ့်ရှစ်နှစ် နီးပါးမျှ ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည် ။ အခုမှ ပင် ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်စာပေ စာရင်းတွင် ထိပ်တန်းနေရာ၌ ရပ်တည်နေဆဲဖြစ်သော တက်စ်ဝတ္ထုကြီးကို မြန်မာပြန်ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည် ။

ကျွန်တော် တက်စ်ကို မြန်မာပြန်ရာ၌ မူရင်းရသကို ပျက်မသွားအောင် တတ်စွမ်းသရွေ့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ပါသည် ။ အထူးသဖြင့် ယနေ့ခေတ်စာဖတ် ပရိသတ်နှင့် အဆင်ပြေအောင် ကြိုးစားထားပါသည် ။

အကယ်၍ များ မူရင်းရသအတိုင်း မခံစားရပါမူ မြန်မာပြန်သူ ကျွန်တော်၏ အားနည်းချက်ကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤစာအုပ်ကို မြန်မာပြန်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောစရာတစ်ခု ရှိနေပါသေးသည်။ တခြားတော့မဟုတ်ပါ။ လူအမည်များ နှင့် နေရာအမည်များ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် အမည်များကို မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်ဖတ်၍ ခေါ်၍ လွယ်ကူစေရန် ပြန်ဆိုပါသည်။ ။ ဥပမာ D'Urbervilles ဟူသော စကားလုံး၏ အသံထွက်မှာ ဒါဘားဗီးလ်စ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအတွက်လည်း ကျွန်တော်အား ခွင့်လွှတ်ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ ။

(၅)

တက်စ်ကို ဖတ်ခဲ့ကြရသော ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ စာဖတ်ပရိသတ်များသည် တက်စ်ကို သနားခဲ့ကြသည်။ ။ ချစ်ခဲ့ကြသည်။ ။ မြတ်နိုးခဲ့ကြသည်။ ။ မေ့၍ မရနိုင်လောက်အောင်ပင် တသသ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည် ဟု ဆိုပါသည်။ ။ ယခု တက်စ်မြန်မာပြန်ကို ဖတ်ကြရသော မြန်မာ စာဖတ်ပရိသတ်ကလည်း တက်စ်ကို သနားကြမည်၊ ချစ်ကြမည်၊ မြတ်နိုးကြမည်၊ မေ့နိုင်လောက်အောင် တသသ ဖြစ်ကြမည်ဆိုပါမူ.....။

မောင်ထွန်းသူ

၁၉၈၄ ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်

‘တက်စ်’အတွက်
တတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေခြင်း အမှာ စာ

(၁)

ကျွန်တော် ‘တက်စ်’ကို ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့သည် မှာ ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ဖြစ်သည်။ ဘဝတက္ကသိုလ်စာပေမှ ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ကွန်ပျူတာ ခေတ်မစားသေး၊ ရိုးရိုး စာစီသမားများက လက်နှင့် စီရင်သော ခေတ်ကာလဖြစ်သည်။ ထုတ်နေကျ ၁၆ ချိုး ရိုးရိုးပုံစံမျိုးဖြစ်၍ ပန်းချီမှာ ဆရာစံတိုး (ဦးစံတိုး) ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ဆရာစံတိုးသည် အနက်ရောင်ကို နောက်ခံအပြည့်ထားပြီး ရှေ့မှ တက်စ်၏ ပုံကို အသားပေး၍ ဖော်ပြထားသည်။ အနက်ရောင်ကို နောက်ခံအပြည့်ပေးထားခြင်းမှာ တက်စ်၏ ဘဝကို ပုံရိပ်ထင်ဟပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုပုံမှာ သုံးခွင့်မရခဲ့သဖြင့် တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ အစိမ်းရောင် နောက်ခံအပြည့်ပေါ်တွင် တက်စ်၏ ပုံရိပ်ကို ဖော်ပြထားသည့် ပုံ ဖြစ်သွားခဲ့ရလေသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော့် အမှာ စာတွင် ‘ဤဝတ္ထုသည် အလွန်ချစ်စရာ သနားစရာကောင်းသော၊ အလွန်ရိုးသားဖြူစင်ပြီး အပြစ်ကင်းစင်သော၊ လောကကြီးအကြောင်းကို ဘာမှ မသိနားမလည် ရှာသေးသော တက်စ် အမည်ရှိ အပျိုစင် တောသူမလေးတစ်ဦး၏ ကံမကောင်း၊ အကြောင်းမလှသည့် အဖြစ်နှင့် လောကဓံလှိုင်းလေကြားတွင် ဒုက္ခသုက္ခမျိုးစုံနှင့်

ကြုံတွေ့ခဲ့ရပုံများကို ရင်နှင့်စပွယ်ဖြစ်အောင် ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုကြီး တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည် 'ဟု ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ။

ထို့ပြင်လည်း 'တက်စ်ကို ဖတ်ကြရသော ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ စာဖတ်ပရိသတ်များ သည် တက်စ်ကို သနားခဲ့ကြသည် ၊ ချစ်ခဲ့ကြသည် ။ မြတ်နိုးခဲ့ကြသည် ၊ မေ့၍ မရနိုင်လောက်အောင်ပင် တသသဖြစ်ခဲ့ကြရသည် ဟု ဆိုပါသည် ။ ယခုတက်စ် မြန်မာပြန်ကို ဖတ်ကြရသော မြန်မာ စာဖတ်ပရိသတ်ကလည်း တက်စ်ကို သနားကြမည်၊ ချစ်ကြမည်၊ မြတ်နိုးကြမည်၊ မမေ့နိုင်လောက်အောင် တသသဖြစ်ကြမည် ဆိုပါမူ....' ဟူသော စကားဖြင့် အမှာ စာကို နိဂုံးချုပ်ထားခဲ့ပါသည်။ ။

(၂)

တက်စ် မြန်မာပြန်အား ဖတ်ရှုခဲ့ကြရသည့် မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်သည် ကမ္ဘာ့စာဖတ်ပရိသတ်များကဲ့သို့ပင် တက်စ်အား ဖတ်ပြီးသည့် အခါ သနားကြဟန်ရှိ၏။ ချစ်ကြဟန်ရှိ၏။ မြတ်နိုးကြဟန်ရှိ၏။ မမေ့နိုင်လောက်အောင် တသသဖြစ်ကြဟန်လည်း ရှိ၏။

တက်စ်အား ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးနောက် ဆယ့်ရှစ်နှစ်မျှကြသောအခါ တက်စ် ဒုတိယအကြိမ်သည် ထွက်လာခဲ့သည် ။ ထွက်လာသည့် အချိန်မှာ ၂၀၀၂ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလဖြစ်၍ ထုတ်ဝေသည့် စာအုပ်တိုက်မှာ 'တကောင်းစာအုပ်တိုက်' ဖြစ်၏။ မျက်နှာဖုံးပန်းချီမှာ 'ကိုကိုနိုင်' ၏ တစ်မူထူးခြားသော လက်ရာဖြစ်သည် ။ စာအုပ်အရွယ်အစားမှာ ဆယ်ချိုးဖြစ်၍ အပြင်အဆင် အမွှမ်းအမံကောင်းသဖြင့် လှပတင့်တယ်သော စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ထင်ရှားခဲ့ပါသည်။ ။

ထိုမျှလောက်သော အချိန်ကာလအတွင်း တက်စ် ဒုတိယအကြိမ် ထွက်လာခဲ့ခြင်းသည် စာဖတ်ပရိသတ်က ကျွန်တော့်တက်စ်အား သနား၍ ၊

ချစ်၍ ၊ မြတ်နိုး၍ ၊ မမေ့နိုင်လောက်အောင် တသသ ဖြစ်၍ သာလျှင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခံယူကာ စာဖတ်ပရိသတ်အား များစွာ ကျေးဇူးတင်ခဲ့ရပါသည်။ ။

(၃)

ကျွန်တော့် တက်စ် ဒုတိယအကြိမ် ထွက်လာခဲ့သည် မှာ မကြာသေးပါ။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်အတွင်းက ထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အချိန်ကာလအားဖြင့် လေးနှစ်နီးပါးမျှသာ ရှိပါသေးသည်။ ။ အလွန်အလွန် တိုတောင်းသည့် ကာလအတွင်း တက်စ် တတိယအကြိမ် ထွက်လာခြင်းသည် ကျွန်တော့်အတွက် အလွန်အလွန် ဝမ်းသာ ဖွယ်ရာတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ရပါသည်။ ။

တက်စ် တတိယအကြိမ်ကို ထုတ်ဝေသူမှာ ကိုမြတ်ဟိန်း ‘သူရိယစာပေတိုက်’ ဖြစ်၍ မျက်နှာဖုံးပန်းချီမှာ ယခုအချိန်တွင် ရေပန်းစားကာ နာမည်ကြီးနေသော ကိုဇော်မောင်၏ လက်ရာဖြစ်သည်။ ။ တက်စ် ပထမအကြိမ်နှင့် ဒုတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေစဉ်က ပန်းချီလက်ရာများကဲ့သို့ပင် တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ထူးခြားသော လက်ရာဖြစ်ပါသည်။ ။

(၄)

အမှန်တော့ တက်စ်အား မွေးဖွားပေးခဲ့သူမှာ ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး သောမတ်စ်ဟာဒီ ဖြစ်သည်။ ။ သောမတ်စ်ဟာဒီကို ၁၈၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့၍ ၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည် ဖြစ်ရာ လူလောကအတွင်းမှ သူ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာသွားခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်မျှ ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

သောမတ်စ်ဟာဒီ၏ တက်စ်ဝတ္ထု ထွက်ခဲ့သည် မှာ ၁၈၉၁ ခုနှစ်ဖြစ်ရာ ထိုနှစ်မှ စ၍ ရေတွက်ပါက တက်စ် ထွက်ခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်း တစ်

ရတနာတစ်ဆယ့်ငါးနှစ်နီးပါးမျှ ရှိခဲ့လေပြီ။ ထိုမျှလောက်သော ကာလအတွင်း တက်စ်သည် ထိပ်တန်း ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ကမ္ဘာ့စာဖတ်ပရိသတ်၏ နှစ်သက်စွဲလမ်းမှုကို ခံယူနေရဆဲဖြစ်သည်။ ။ ယနေ့အချိန်ထိ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ရိုက်နှိပ် ထုတ်ဝေနေရသော စာအုပ်အဖြစ် အခိုင်အမာ ရပ်တည်နေဆဲပင် ဖြစ်လေသည်။ ။

ကျွန်တော့် ‘မြန်မာပြန် တက်စ်’ ထွက်ခဲ့သည် မှာ ၁၉၈၄ ခုနှစ်အတွင်းကဖြစ်ရာ ယနေ့ ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှ တွက်သော် နှစ်ပေါင်း ၂၂ နှစ်မျှ ရှိခဲ့လေပြီ။ တကယ်တော့ နှစ် နှစ်ဆယ်ဆိုသည် မှာ ဘာမှ ကြာသေးသည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း တက်စ်သည် ဒုတိယအကြိမ်သာမက တတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရသည့် အဆင့်သို့ပင် ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော့် ‘မြန်မာပြန်တက်စ်’ သည် ကျွန်တော် လူလောကမှ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာသွားပြီးသည့် နောက်တွင် လည်း ‘စတုတ္ထအကြိမ်၊ ပဉ္စမအကြိမ်’ စသည်စသည် ဖြင့် ဆက်လက်၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနေရလိမ့်ဦးမည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်နေမိပါသည်။ ။ ထိုအခါတွင် လည်း မျိုးဆက်သစ်စာဖတ်ပရိသတ်သည် ကျွန်တော့် ‘မြန်မာပြန်တက်စ်’ အပေါ် နှစ်သက်လက်ခံကြ လိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ ။ ထိုမျှသာမက ကျွန်တော့် ‘မြန်မာပြန် တက်စ်’ အား သနားခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း စသည့် စေတနာ မေတ္တာများ ဖြင့် ယုယပိုက်ထွေးခြင်း ပြုကြလိမ့်မည်ဟု ပင် မျှော်လင့်မိပါသည်။ ။

မောင်ထွန်းသူ

၂၀၀၆ ခု၊ ဇန်နဝါရီ ၉

